

[Leif Hermann]

af den undersøgelse af den kemiske industris miljøforhold, som miljøministeren har anmodet om?»

Begrundelse

I dagbladet Politiken den 26. februar 1986 udtaler professor Carl Th. Pedersen, at hans synspunkter nok virker lidt bedre i den kemiske industri end hos græsrodsbevægelserne. Professoren anfører endvidere, at meget af frygten for den kemiske industri bunder i uvidenhed om, hvad industrien egentlig foretager sig. Dette forhold tilskrives, at industrien hidtil har været alt for lukket.

Disse synspunkter er i klar overensstemmelse med synspunkter, der tidligere er fremst af Carl Th. Pedersen.

Således skriver ministerens undersøgelsesleder bl.a. i en festforelæsning holdt ved Odense universitets årsfest den 2. juni 1978 (særnummer af Nyt fra Odense Universitet, juni 1978):

»Vi skal tænke os om, når vi pålægger medicinalindustrien nye krav om sikkerhed for eventuelle skadevirkninger af dens produkter. Hvis det på grund af urimelige sikkerhedskrav ikke længere er økonomisk rentabelt at forsøge at bringe nye lægemidler på markedet, har vi gjort os selv en bjørnetjeneste.«

Om brugen af PVC skrives:

»Hvis man anskuer problemerne ud fra et snævert nationalt synspunkt, kan man selvfølgelig tage det standpunkt, vi i Danmark har taget til brugen af PVC. Risikoen ved produktionen af PVC skal være nul. Hvis den ikke er det, vil vi ikke tillade, at man etablerer en sådan produktion. Så kan nordmændene producere PVS for os. En så farlig industri kan man ikke udsætte danske arbejdere for. Vi vil selvfølgelig blive ved med at bruge PVC, for det er et udmærket materiale, som det vil være vanskeligt at erstatte uden at fordyre en række varer betydeligt. Jeg mener, at denne indstilling er hyklerisk og i længden ikke holdbar. Hvis vi mener, at fordelene ved at bruge materialet er tilstrækkelig store, må vi også tage den risiko med, der er forbundet med fabrikationen. Det er urimeligt, at andre skal løbe risikoen og vi skal have fordelene. Dette er en simpel cost-benefit-beregning (udgift-udbytte).«

I Dansk Kemi nr. 5 for maj 1984 fortsætter professor Carl Th. Pedersen sin kritik af frygten for giftstoffernes virkning, denne gang på rødspætter:

»For nylig kunne man i et dagblad læse et indlæg af en forsker, hvor han refererede, at der var fundet et højt indhold af arsen i rødspætter. Om det betød noget, vidste han ikke. En sådan iagttagelse hører hjemme i den videnskabelige litteratur, indtil der skal råbes vagt i gevær. At publicere det i et dagblad skaber blot unødigt angst hos dem, der holder af en rødspætte.«

Det synes, som om ovenstående uddrag af professorens skriftlige tilkendegivelser i nogen grad viser, at den holdning, som Carl Th. Pedersen uændret lægger til grund for sit syn på kemien og samfundet, ikke netop er udtryk for nogen særlig høj grad af uafhængighed af den kemiske industris synspunkter eller i øvrigt viser nogen særlig forståelse for de miljøproblemer, der er affødt af den kemiske industri.

Svar (12/3 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Gennem nogle løsevne citater søger spørgeren at tegne et billede af professor Carl Th. Pedersens synspunkter på miljø og kemi. Citaterne er udvalgt på en sådan måde, at der ikke kan drages meningsfyldte konklusioner af dem. Jeg vil i stedet afvente resultatet af Carl Th. Pedersens arbejde og vurdere det.

Spm. nr. S 763

Til *miljøministeren* (25/2 86) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvilken oversigt har ministeren over og hvilke oplysninger kan ministeren give om den DNA-teknologi, som statens veterinære institut for virusforskning arbejder med, og hvis formål er at kunne anvendes som værktøj til bekæmpelse af sygdomme hos husdyr?«

Begrundelse

Ifølge Ingeniørens Ugeblad nr. 6 - 1986, s. 2, arbejdes der i statens veterinære institut for virusforskning med et nyt arbejdsområde: rekombinant DNA-teknologi. Arbejdet foregår i instituttets lukkede område, der rummer